

doc. PaedDr. Jan Hondlík, CSc.

bývalý dlouholetý vedoucí katedry tělesné výchovy

Na Pedagogické fakultě v Českých Budějovicích jsem studoval v letech 1948 – 1952 tělesnou výchovu a český jazyk, po jejím absolvování jsem nastoupil na Základní školu v Horní Plané, kde jsem působil jenom krátce (3 měsíce) před nástupem na prezenční vojenskou službu v Sokolově, odkud jsem po roce odešel do sportovní rotu Rudé hvězdy Praha. Tady jsem se věnoval hlavně volejbalu, ve kterém jsem dosáhl největších sportovních úspěchů: dostal jsem se do širší reprezentační nominace a v roce 1957 jsem na akademických hrách v Budapešti získal stříbrnou medaili.

Prvního prosince 1957 jsem nastoupil na Pedagogickou fakultu v Českých Budějovicích už jako asistent katedry tělesné výchovy. Přijímal mě tehdejší děkan Bohumil Jílek, který byl shodou okolností mým učitelem biologie na gymnáziu, kde po nás vyžadoval barevné pastelky na podtrhávání poznámek z probírané látky.

Ze svých gymnaziálních studií jsem znal i Oldřicha Strejčka, který mě již na střední škole přivedl k volejbalu a který v době mého nástupu na fakultu již několik let vykonával funkci vedoucího katedry tělesné výchovy. Oldřicha Strejčka jsem poznal jako ohromného člověka, charakterizoval bych ho jako člověka renesančního – byl úžasně všestranný: kreslil a maloval, hrál velmi dobře na housle, známý byl svou manuální zručností, zvládal i zednické práce, samozřejmě byl výborným sportovcem, i když závodně nedělal žádný sport. V českobudějovickém sportovním životě byl známý zejména jako funkcionář Sokola a volejbalového oddílu. Tehdy učil Oldřich Strejček na katedře všechny praktické předměty (sporty) sám. Kromě něho totiž na katedře působila už jenom Milada Derešová, která měla na starosti teoretické předměty a zdravotní tělesnou výchovu. Jednalo se o výrazně distingovanou dámu, která studovala ve Francii a velmi dbala na společenské chování. Nesmělo se například před ní mluvit o studentkách jako o holčích, na brigádách jedla obědy z ešusu zásadně příborem a její důraz na společenskou etiketu byl tak známý, že jsem z rozčilení, abych něco nepopletl, klepal na dveře nejen tehdy, když jsem vcházel do místnosti, ale i když jsem z místnosti vycházel. Humorně působí příhoda, která se skutečně stala a která dokládá zručnost Oldřicha Strejčka – když Milada Derešová vyřadila ze své domácnosti pračku, předělal ji Oldřich Strejček na hoblovačku.

Zázemí katedry tělesné výchovy se vyvíjelo velmi pomalu a postupně, katedra se poměrně často stěhovala. První zázemí měla katedra v budově fakulty v Jeronýmově ulici, kde jí byly přiděleny v přízemí dvě místnosti – jednu místnost tvořil sklad, svůj pracovní kout zde měl i Oldřich Strejček, v druhé místnosti měla kancelář Milada Derešová. Nacházela se zde i tělocvična - tam, kde je dnes v přízemí katedra biologie. Výuka probíhala hlavně v pronajatých tělocvičnách, nejvíce však v sokolovně (v malém a velkém sále), v Jirsíkově domě na Lannově třídě. Z Jeronýmovy ulice se katedra přestěhovala do ulice Dukelské, kde jí byly přiděleny v prvním patře dvě místnosti, v Dukelské jsme současně získali i vlastní tělocvičnu (ta je zde dodnes). Když se rozrůstala katedra pedagogiky a psychologie,

přesunuly se prostory katedry tělesné výchovy do budovy v Kněžské ulici (dnes zde sídlí Teologická fakulta JU). V Kněžské ulici jsme byli velmi spokojeni, byl zde dostatek prostoru pro kanceláře, ale i pro hřiště, která jsme vybudovali společně se studenty – ve dvoře se nacházela 2 volejbalová hřiště, 1 hřiště basketbalové a 1 doskočiště, k dispozici jsme měli i sklad s loděmi a dalším inventářem katedry. V přízemí budovy měl Oldřich Strejček dílnu, kde opravoval inventář katedry. O jeho zručnosti jsem se již zmínil, proto bych jenom doplnil, že na zimní lyžařské kurzy jezdil s kufrem plným nářadí a opravoval lyže, hůlky, boty, a to nejenom studentům českobudějovické fakulty, ale i frekventantům kurzů z jiných škol, takže cizí studenti ho oslovovali mistře, protože netušili, že jim lyže opravil vedoucí katedry tělocviku z jihu Čech. Ale ani v Kněžské ulici katedra nezůstala a přesouvala se do dnešní koleje K1, kde jí patřilo celé přízemí. Teprve následně byla kolej K1 vystřídána dnešním tělovýchovným pavilónem, který po nedávné rekonstrukci získal název Tělovýchovné a sportovní centrum.

Pro výuku plavání využívala katedra zpočátku bazén velikosti 3krát 4 metry v dnes už neexistujících městských lázních (naproti klášteru Biskupského gymnázia v ulici Karla IV.), ale to bylo pouze provizorní řešení, nejvíce se plavání učilo na samostatných plaveckých kurzech v letních měsících v krytých bazénech v Jihlavě a v Ústí nad Labem, a to hlavně do té doby, než byl postaven krytý bazén v Českých Budějovicích. Když vedení fakulty spořilo, tak se plavání vyučovalo i v českobudějovickém otevřeném bazénu.